

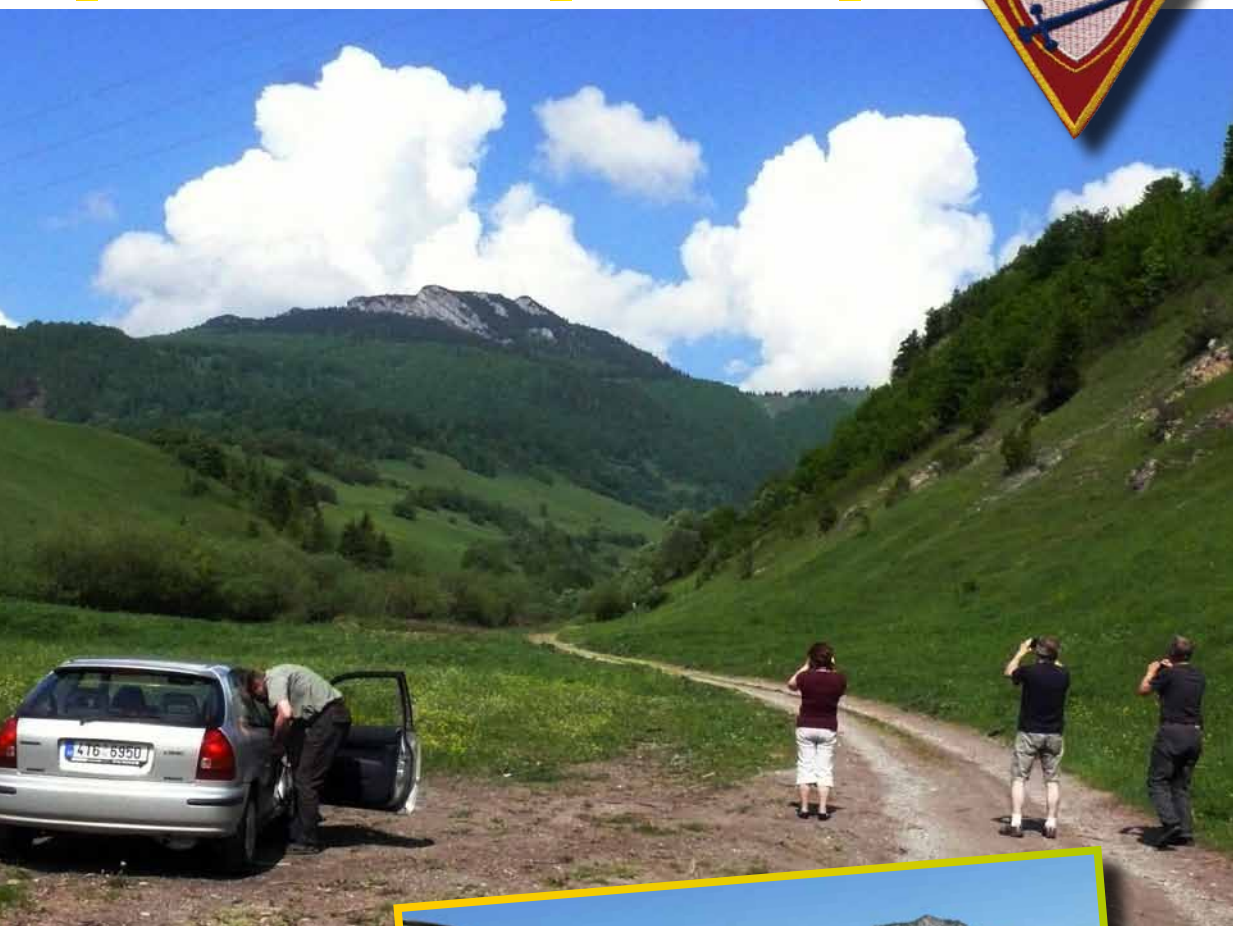
PATHFINDER

■ PŘÍLOHA ČASOPISU ADVENT

■ ČERVEN 2014

■ č. 6

**VÝROČNÍ
„VÝŠLAP“
NA ČERŇÁK**

ČESKÝ RÁDCOVSKÝ KURZ

RADCOVSKÝ ŠPECIÁL

ČESKÝ RÁDCOVSKÝ KURZ

V dubnu se konalo první setkání Rádcovského kurzu 4D. Bylo nás tam dohromady osmnáct jako účastníků a dalších pět vedoucích.

Toto setkání bylo výjimečné tím, že se na něm sešla neobvykle přátelská parta lidí. I když výrazně převyšoval počet kluků, nijak to neovlivnilo chování ostatních. A holky, když chtěly, si dokázaly prosadit svou.

Po prvním dni putování z nádraží až do skautské základny, kde jsme byli ubytováni, jsme se pak už pohybovali vesměs jen v blízkém okolí této chalupy.

Toto setkání bylo zaměřeno spíše na teoretickou část a každý den se konaly v chalupě přednášky, diskuze či nějaké aktivity vedené zkušenými vedoucími. Ovšem byly i situace, kdy jsme program měli na starosti my absolventi, ať už ve dvojicích, nebo celé skupinky.

Aktivity byly směřovány na dané téma a měly v nás rozvíjet kreativitu a přemýšlivost. Vše jsme si zapisovali do svých záznamníků, včetně nálady, kterou jsme měli zapisovat po celý den.

Poslední noc jsme celou strávili v lese, kde po noční hře následovalo klidné, pro některé však neklidné, spaní, jež bylo do poslední chvíle nejisté, zda se vůbec bude konat. Ale nakonec z toho byl naprostý „bonbónek“ celého kurzu.

Věřím, a určitě nejsem sám, že se všichni naučili mnoha novým věcem – jak být dobrými rádci, jak odbourávat „barikádu“ při veřejném projevu nebo také jak dobře komunikovat s ostatními. Tato barikáda se ukázala být skutečně velká, ale určitě se po těchto pěti dnech výrazně zmenšila.

Všichni jsme si toto setkání užili a těšíme se už na další, které nás čeká v létě.

Simon Ulach

RÁDCOVSKÝ ŠPECIÁL Páčov (25. – 27. 4. 2014)

Rádcovský špeciál Klubu Pathfinder je určený pre rádcov z celého Slovenska a pripravujú ho skúsení vodcovia. Účastníkov bolo tentoraz 18. Aprílový rádcovský špeciál sa konal na Páčove a jeho hlavnou témou bol život Malého Stromu, chlapca Indiána, ktorý nás prostredníctvom svojho príbehu toho veľa naučil o prírode, ale aj o vzťahoch.

Ako na každú akciu, aj na tento rádcovský kurz sme sa veľmi tešili – až do chvíle, keď sme zistili, že v osudný piatok, keď pôjdeme na noc bivakovať von do prírody, bude liať ako z krlhy. Ale ako sa hovorí, pravý pathfinder si poradí v každom počasí. Samozrejme, predpoveď sa vyplnila a my sme pekne zmokli. Brali sme to však pozitívne, dostali sme totiž novú motiváciu – vraj ak to dotiahneme až na vodcov, nabudúce budeme možno už v chate.

Sobotné ráno, našťastie, už všetku pochmúrnú náladu odohrnalo a my sme o piatej ráno išli nabudení pozorovať divú zver. A hádajte, koho sme stretli?! Pána diviaka, ktorý si nás pekne obzrel, očuchal vo vetre, zdvorilo pozdravil a už bežal ďalej svojou poľnou cestičkou. Bolo naozaj vzrušujúce sledovať jeho správanie zblízka.

Po osobnom voľne nás čakala naozaj dobrá kázeň, ktorá nám priblížila skutočnosť, že príroda je jedným z najväčších Božích darov. Potom nasledovala aktivita, na ktorú asi nikto z nás tak skoro nezabudne. Každý sme si vybrali určitú vec alebo zviera z prírody, ako napr. kvapku vody, medveda, kvet, strom či pavučinu, a v tom všetkom sme hľadali samotného Boha a jeho majestátnosť. A veru sme aj našli všeličo možné a následné zdieľanie sa nás obohatilo a potešilo.

Počas víkendu sme sa učili rôzne zručnosti, ako pracovať s mapou a buzolou, výrobu syra, zakladanie ohňa, pričom sme dokonca dostali aj kresadlá (aby sme si to mohli skúšať tiež doma), alebo ako navariť tak, aby to v táboroch jedli aj deti.

Asi najzábavnejší bol večer zábavy, kde sme sa naučili mnoho nových hier, ktoré sa neskôr môžeme zahrať aj vo svojich družinách.

V nedeľu sme sa už vracali späť domov – trošku unavení, trošku chorí, ale určite spokojní a vybavení veľkou chuťou odovzdať všetko, čo sme sa naučili, mladším deckám z našich družín.

Lujza Kučerová

VÝROČNÍ „VÝŠLAP“ NA ČERŇÁK

Na 25. května jsme s Gustou a Zigou naplánovali recesní akci – „VYHLÍDKOVOU JÍZDU“ na Čerňák. (Viz komiks na 8. straně Přílohy.)

Každý rok, minimálně jednou, většinou však dvakrát a někdy i třikrát, šlapeme do „hrba“ (jak říkáme našemu tradičnímu treku na vrchol Velké Fatry zvaný Černý Kameň. Tento je dnes už pro trampy a táborníky z řad adventistické mládeže doslova legendou. Málokdo však ví, že letos uběhlo právě 50 let od okamžiku, kdy se na starém tábořišti pod tímto vrcholem konal první tábor adventistické mládeže. V roce 1964 ho zorganizovali bratři Josef a Vilém Bogoczovi ze sboru CASD Karviná-Lazy.

vybavení vytahat na svých zádech. Nový hajný už poníka neměl.

Bůh nám tehdy daroval 14 dnů nádherného počasí. Také jedinečně dobrá a kamarádká atmosféra, která na táboře v tomto zapomenutém koutu

Do lubochňanské doliny se tenkrát vypravili se vším táborovým vybavením vláčkem lesácké úzkokolejky, která sloužila lesní správě ke svážení vytěženého dřeva. Díky nevšedním organizačním schopnostem této bratrské dvojice jim dokonce na dopravu tábornického vybavení do prudkého kopce pod vrchol místní hajný zapůjčil i svého poníka. To byly krásné časy...

Od té doby se tu hodně věcí změnilo... A když jsme v roce 1970 spolu s Grizlym (Milan Samiec) zvolili toto místo pro tábor našich oddílů Stezky písmáků, byly už koleje opuštěné lesácké tratě zarostlé divokou trávou a křovinatými nálety. Šéf lesní správy nám nabídl dopravu 25 km dlouhým lubochňanským údolím v autobuse, kterým do lesů vozili dělníky, což jsme s radostí akceptovali. Avšak nahoru „Smrtákem“, jak dodnes prudkému stoupání říkáme, jsme však museli všechno tábornické

divoké panenské přírody vládla, se nezapomenutelně vryla do mé mysli tak silně, že navždy ovlivnila můj vztah k tomuto místu. Od tohoto tábora nebyl snad ani jediný rok, kdy bych sem nezajel se svými kamarády tábořit anebo třeba jen tak „sólo“ zavzpomínat.

Za doby totality jsme zde organizovali tábory Stezky, tajné „potluchy“ a srazy adventistické mládeže, kterých se účastnily desítky mládežníků. Po pádu totalitního režimu v naší zemi jsem dokonce zjistil, že proto i bývalá STB měla Čierný Kameň ve svém „hledáčku“, aniž bychom to tušili. A tak zde postupně u desítek táborových ohňů vznikala bájná legenda o tajemném Brkačovi, který se stal později i „patronem“ havířovské T. O. BRKAČI. Ale to vše je na dlouhé vyprávění...

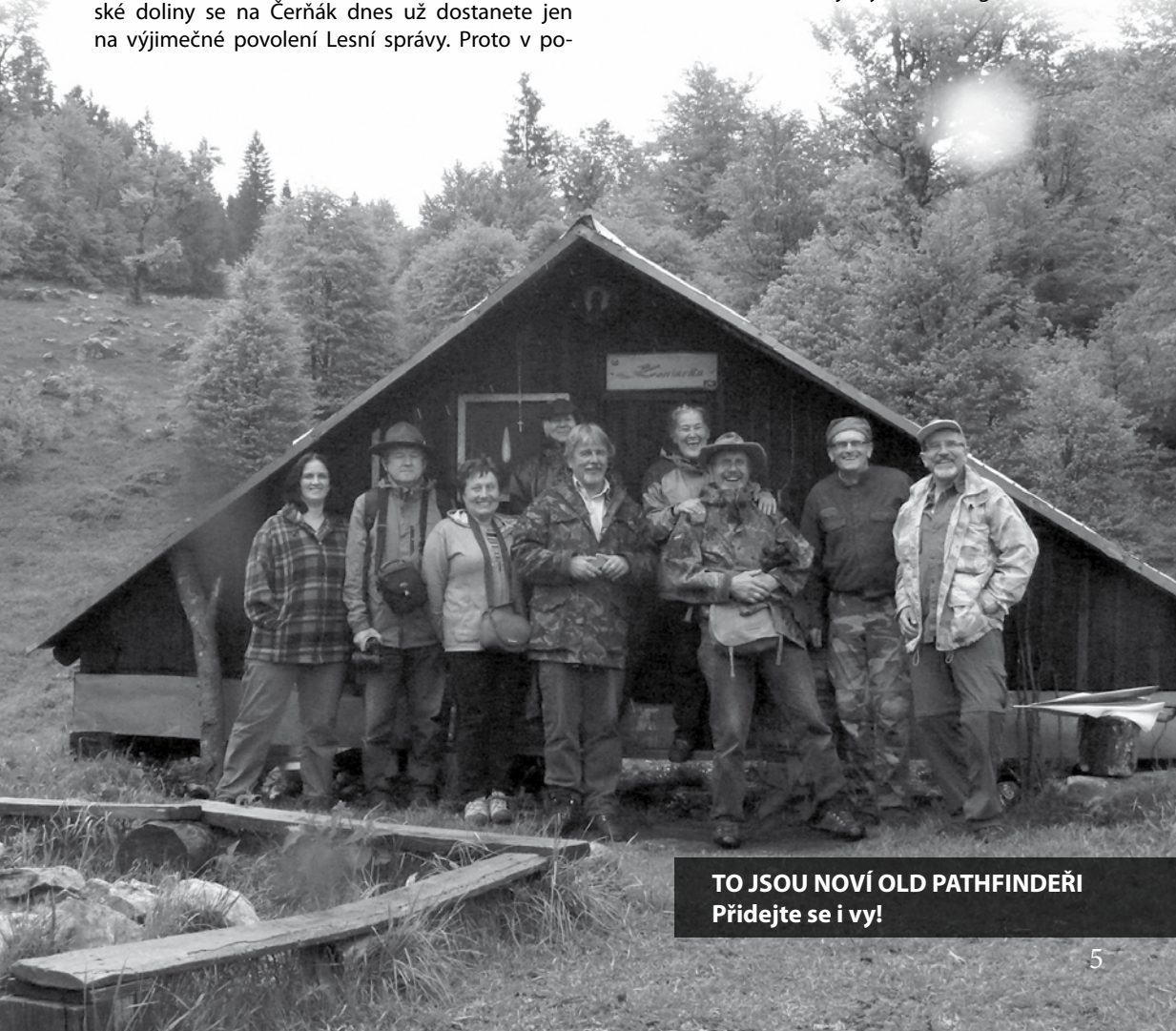
Postupem času byl tento čarovný kousek Velké Fatry prohlášen přírodní rezervací a z Lubochňanské doliny se na Čerňák dnes už dostanete jen na výjimečné povolení Lesní správy. Proto v po-

sledních letech většinou šlapeme k legendárnímu vrcholu po značených turistických cestách z Lip-tovských Revúc. Táboříme na Koňárce a na Starý Brkačův Camp z nostalgie zabloudí jen pamětníci dávné historie.

Ještě letos plánujeme s Old Pathfindery právě zde výroční setkání, a proto jsme touto ověřovací „expedicí“ testovali možnost zpřístupnění účasti i pro ty, pro které by „smrták“ pod Čerňákem byl nepřekonatelnou překážkou. A dnes vás všechny, kdo věkově patříte do kategorie „Old Pathfinderů“ (40 a více) a budete mít zájem, mohu pozvat na druhý říjnový víkend ke vzpomínkovému výstupu na Čierný Kameň. Stará dobrá V3S tu bude čekat i na vás. Dejte o sobě vědět; pošlu vám zvadlo s podrobnými informacemi.

Jerry

(jerry.slosarek@gmail.com)

**TO JSOU NOVÍ OLD PATHFINDERI
Přidejte se i vy!**

„MEZINÁRODNÍ KONFERENCE KŘEŠŤANSKÝCH VĚDCŮ NA TÉMA ZÁHADA PÁDU AZTÉCKÉ ŘÍŠE“ (reportáž z Robinzonády 2014)

NÁKAZA SE ŠÍŘÍ Z PRAHY?!?

Z Prahy? Žádnou paniku! Důvod je prostý.

Odborníci ze dvou pražských univerzit, kteří se podobně jako vědci ostatních čtrnácti světových vysokých škol zúčastnili mezinárodní konference křesťanských vědců na téma „Záhada pádu Aztécké říše“, se během svého bádání dostali do přímého kontaktu s dávnými aztéckými artefakty. A zřejmě právě proto, že jich během pátečního odpoledne v Soběšíně objevili nejvíce, ulpěl jim na rukou záhadný virus, který kdysi zdecimoval silnou a vzdělanou Aztéckou říši.

Nebylo pochyb, že mexický Tenochtitlán – t. č. rekreační středisko YMCA v Soběšíně na Sázavě – se ve dnech 1.– 4. 5. 2014 proměnil v ohnisko dávné nákazy čítající přes 200 nemocných lékařů, mikrobiologů, historiků, chemiků, lingvistů, archeologů, geografů a dalších odborníků předních světových univerzit.

Ti se nejprve navzájem podrobně informovali o nejnovějších poznatcích o životě Aztéků a také o současných teoriích příčin zániku kultury, jež vynikala svou vzdělaností v matematice, stavitelství či lékařství, v organizaci vedení armády a statečnosti bojovníků či svou kulturou.

„Vědci“ si lámali hlavy nevěříce, že by tak velkolepá říše mohla v 16. století padnout rukou Cortéze a jeho vojska. Zatímco nad táborem ještě plálo slunce, předávali si vzdělanci své dovednosti v rámci odborných workshopů. Byli ještě plni sil a netušili, že jim páteční odpoledne přinese kromě nálezu dávných artefaktů i budoucí nesnáze. Prvních nakažených nebylo sice mnoho, ale jak ukázal prstový detektor, nákaza se šířila velmi rychle. Vymezený prostor pro infikované musel být zvětšen a epidemiologové v bílých pláštích, s rouškami na ústech, měli co dělat, aby znepokojené vědce uvnitř i mimo karanténu uklidnili. V momentě, kdy se nákaza rozšířila mezi všechny účastníky, neměla již izolace, jak konstatovalo speciální komando

společnosti AntiGen, smysl. Jedinou cestou k záchráně bylo okamžité nalezení léku.

Zimou a deštěm sužovaní vědci, vedeni svými duchovními, nově prosili nejen o úspěch konference, ale především o moudrost a týmového ducha, který by jim dovolil nalézt účinný lék. Považovali-li se doposud některý vzdělanec za více důležitého nebo našel-li se takový, který povyšoval svou specializaci nad jinou, pak nákaza všechny postavila na jednu startovní čáru. Cílem bylo nalezení léku, záchrana, uzdravení. Každý odborný tým vložil do hledání léku své nejlepší znalosti. Vědci spojili výsledky svého úsilí a na jejich základě vyrobili mikrobiologové lék, kterým byli všichni vyléčeni. Alespoň dočasně bylo nebezpečí zažehnáno. Pro jistotu byl lék později přidán i do čaje, aby byl účinek zaručen.

Mezi vědeckou veřejností zavládl optimismus a také vděčnost, která mnohé z nich přivedla k večerní děkovné bohoslužbě. Vědci tak děkovali našemu Pánu za to, jakou nás obdarovává moudrostí, za to, že z nás dělá jeden tým. A také za to, že v každé situaci mohou věřit v Boží přítomnost, podporu a ochranu. Ne každá nákaza může být vyléčena a ne každý problém bude zde vyřešen. Nemoci a utrpení se, tak jako Aztékům, nevyhýbají ani nám. Přesto jsme v Jeho náručí společně i každý jednotlivě silní.

Poznali jsme, že když spojí lidé své schopnosti, mohou vykonat mnoho dobrého a vyřešit i velké problémy lidstva, alespoň dočasně. A to nejlepší a trvalé řešení těchto problémů je a bude s Ním.

Profesorka chemie

*RNDr. Mirka Horváková
(Martina 3.)*

**Robinsonáda
2014**

VÝROČNÍ VÝŠLAP NA „ČERNÁK“

KDE JE VÁS VÍC?

VŠICHNI SE BÁLI, ŽE BUDE PRŠET.

TO JSEM ZVĚDÁVÁ, JESTLI SE TAM TA VĚRKA VYŠKRÁBE...

TO JSOU AKČNÍ ZÁBĚRY

TO JE HORŠÍ NEŽ LONI PŘI BOUŘI NA MOŘI...

...A TO JE DŮKAZ, ŽE BRKÁČ ŽIJE!

PRÍZNÁM SE, ŽE JSEM NĚKOLIKRÁT ZAPOCHÝBOVAL, ŽE POD VRCHOL DOJEDEME!

TAK TO JE TA OPEVOVANÁ KONÁRKA?

KONEČNĚ U CÍLE NAŠÍ EXPEDICE...

PODEJTE MI DALŠÍ KLOBÁŠKU NA OPEČENÍ!

TEĎ SE DÍVEJ, PROMÍTÁME HISTORIÍ...

TAK AHOJ! V RŮNU NA SHLEDANOU ZASE POD ČERNÁKEM!

VLKO LÍNEC